

Dalaim.

*Mind ugy téptem ifju szivemből
Amit az ajkam eldalolt.
Egyik a lelkem kacagása,
Másik a lelkem sirása volt.*

*Dal volt szememben a könnyem,
Dal volt ajkamon a sóhaj
S ami kevés kis öröm ért,
Elmondtam egy röpke szóval.*

.....
*Szegen függ már régen a lantom
Pedig könny még volna biz' elég,
S akadna egy-két örömszakra,
Amit eldalolni illenék.*

*Szeretnék egy dalba kapni.
Olyanba, mit szivem kíván:
Tünt időkről . . . ifjuságról . . .
Csak volna még melódiám!*

Molnár Kálmán.

